

РЕШЕНИЕ

№ 280

гр. Варна, 01.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 37 СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Пл. Д. К.

при участието на секретаря Т. Г. И.
като разгледа докладваното от Пл. Д. К. Административно наказателно дело № 20233110204967 по описа за 2023 година

Производството е на основание чл.59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на Б. И. Д. с ЕГН ***** от гр.Варна срещу НП № 03-2300648/26.07.2023 год. на Директора на Дирекция Инспекция по труда - Варна. С жалбата се иска отмяна на процесното НП, като се твърди, че същото е издадено при неправилно приложение на материалния закон и при допуснато съществено процесуално нарушение.Твърди се, че не е налице трудово правоотношение между жалбоподателя и Г. Т. Сочи, че не е доказано, че обекта е строителен, а се е извършвал ремонт, че не е доказано каква дейност е изпълнявал Г., както и че жалбоподателя е бил в договорни отношения с дружеството „РЕНЕСВЕ“ ЕООД за извършване на ремонтни работи в обекта и управителя на посоченото дружество е заплащало на работниците си.

В съдебно заседание дружеството, редовно призовано се представлява от адв.Ст., ВАК, който поддържа жалбата и моли НП да бъде отменено.

Въззиваемата страна – Директора на Дирекция Инспекция по труда - Варна, редовно призована не се явява и не се представлява по делото.

Съдът, въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на обжалваното наказателно постановление по отношение на неговата законосъобразност, обоснованост и справедливост на наложеното наказание, прави следните изводи:

От фактическа страна:

На 19.06.2023 год. служители на Дирекция Инспекция по труда – Варна, св.Н .И. и св.П. М. извършили проверка за спазване трудовото законодателство в жилищна сграда, находяща се в гр. Варна, ул. Сила, ПИ10135.2551.2115.На място установили четири лица, които зидали на първия етаж.Сред тях било и лицето Г. В. Т. Съставили констативен протокол, в който отразили данните, които лицата им предоставили. Приели, че лицето Г. В. Т., ЕГН ***** престира труд в полза на Б. Й. Д. ЕГН *****, изпълнявайки трудови функции на „общ работник“ с определено работно място,обекта на контрол- жилищна сграда, находяща се в гр.Варна, ул.Сила, ПИ10135.2551.2115, с определено работно време от 09.00 часа до 15.00 часа и определено трудово възнаграждение 15.00 лв. на кв.м. за двоен зид и 20.00 лв. на кв.м. за единичен зид, декларирани от лицето, без да е сключен трудов договор в писмена форма между страните по трудовото правоотношение, за което св.И. съставил - АУАН с № 03-230064 8/05.07.2023 год. за нарушение на чл. 62, ал.1 във вр. чл.1 ал.2 от Кодекса на труда. Прието било, че нарушението е извършено на 19.06.2023 г., в обект жилищна сграда, находяща се в гр.Варна, ул.Сила, ПИ10135.2551.2115.

Акта бил съставен и предявен на жалбоподателя,който в графата бележки и възражения не отразил, че има такива.

В срока по чл.44 от ЗАНН не е направено възражение.

Въз основа на съставения АУАН, издал обжалваното НП, с което наложил на жалбоподателя Б. Д. за нарушение на чл.62,ал.1,вр.чл.1,ал.2 на осн. чл.416,ал.5, вр. чл.414, ал.3 от КТ административно наказание глоба в размер на 2 000.00 /две хиляди/ лв..

В хода на съдебното производство са разпитани в качеството на свидетели: актосъставителя – Н. И. и св.при извършване на проверката – П. М., които потвърждават изложеното в акта за административно нарушение. Твърдят, че жалбоподателя е бил в обекта по време на проверката, заявил е, че е извикал работниците и им плаща.Твърдят, че впоследствие, след изтичане на дадения срок в Д ИТ - Варна бил представен - граждански договор между жалбоподателя и лицата, установени в обекта, но Директора на ДИТ - Варна го резолирал : „, за сведение“.

Съдът кредитира показанията на свидетелите И. и М. като обективни, логични и кореспондиращи с останалите доказателства по делото. От показанията на св. Г. Т. се установява, че е бил при проверката, както и че работи във фирма с бригадир Р. Г., който му плащал.Твърди, че бригадирът му правел уговорка с жалбоподателя за работата която трябва да извършат, жалбоподателя му плащал, а бригадирът им плащал на тях.Твърди, че им се плащало на квадрат свършена работа. От показанията на св.Р. Г. се установява, че е управител на фирма „РАНЕСВЕ“ ЕООД.Твърди, че само той бил нает от Д., а той е наел другите работници. Имал уговорка с жалбоподателя да му плаща, а той от своя страна плащал на работниците си.Твърди, че плащал на Т. на седмица. Съдът кредитира и показанията на свидетелите Т. и Г.

Описаната фактическа обстановка съдът прие за установена, въз основа на събраните по делото гласни доказателства: показанията на свидетелите: И., М., Т. и Г., дадени в хода на съдебното следствие, и от приложените по

делото писмени доказателства , прочетени и приети от съда по реда на чл.283 от НПК.

От правна страна:

Жалбата е депозирана от надлежно легитимирано лице, спрямо което е издадено атакуваното НП, в установения от закона 7-дневен срок от връчване на НП и пред надлежния съд – по местоизвършване на твърдяното нарушение. Поради това жалбата е допустима и следва да бъде разгледана.

Наказателното постановление е издадено в компетенциите на административно наказващият орган Директора на Дирекция "Инспекция по труда" , въз основа на Заповед № 3-0864 /17.10.2022 год. на изпълнителния директор на ИА ГИТ. Компетентността на актосъставителя И. произтича от разпоредбата на чл.416 ал.1 от КТ в качеството му на държавен контролен орган - инспектор в Д "ИТ" Варна към момента на съставяне на акта.

АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени в сроковете по чл.34,ал.1 и 3 от ЗАНН. АУАН е съставен в присъствието на нарушителя и свидетел, присъствал при извършване или установяване на нарушението. АУАН и НП са издадени при спазване на предвидените в чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН срокове.

Съдът намери, че не е допуснато нарушение на процесуалните правила и при съставяне и връчване на АУАН, който е съставен в присъствието на един свидетел – П. М., която е участвала при извършване на проверката, видно от протокол за извършена проверка № ПР2323113/05.07.2023 год. / и респективно - при установяване на нарушението. Актът е съставен в присъствието на въззивника, предявен му е за запознаване и му е връчен препис.

Както АУАН, така и НП, имат предвиденото съответно в чл. 42, ал. 1 и

чл. 57, ал. 1 ЗАНН съдържание. По надлежен начин и при пълна идентичност, както в АУАН, така и в НП, са описани както нарушението, така и обстоятелствата, при които е извършено, с посочване на дата на извършването му и на нарушената законова разпоредба.

Съгласно чл. 62, ал. 1 КТ трудовият договор се сключва в писмена форма, а съгласно императивната разпоредба на чл. 1, ал. 2 КТ отношенията при предоставянето на работна сила се уреждат само като трудови правоотношения.

Съществените елементи от съдържанието на трудовия договор са посочени в чл. 66 КТ. Наличието на трудово правоотношение предполага престирането на работна сила регулярно с определено работно време срещу получаване на трудово възнаграждение с постоянен характер, заемането на определена длъжност със съответните ѝ характеристики, съобразно изискванията на чл. 66 от КТ и на чл. 124 от КТ.

Елементите работно време, почивки и отпуски, работно място, задължение за спазване на трудовата дисциплина, трайно престиране на личен труд и уговореното възнаграждение са основни признаци на трудовото правоотношение. В конкретния случай обаче според състава на съда не бяха събрани достатъчно доказателства, от които да се установи изложената в обжалваното наказателно постановление фактическа обстановка, а именно че Г. Т. е престирала труд с траен характер при изпълнение на трудово правоотношение между него и Б. Д..

Административно наказващият орган, който съобразно разпределената тежест на доказване в административно наказателното производство следва да докаже в цялост "административното" обвинение, не доказва по категоричен начин Т. е работил по трудово правоотношение с въззивника Д.. Действително, безспорно е, че на 19.06.2023 год . свидетелят Т. е извършвал дейност, която може да се характеризира като трудова – извършвал зидария в обект- жилищна сграда, находяща се в гр.Варна, ул.Сила, ПИ10135.2551.2115, но не е установена трайността на престираната работна

сила, не е било уговорено определено заплащането на определено трудово възнаграждение. От показанията на св.И. и св.М. се установява, че не са установили ежемесечно плащане на уговорено трудово възнаграждение, а заплащането е било на квадратен метър – 15.00 лв. на квадрат за двоен зид и 20.00 лв. на квадрат за единичен зид. Не се доказват и характерните за трудовото правоотношение подчиненост на работодателя и на установен от него трудов ред и дисциплина.

С оглед на изложеното настоящият съдебен състав приема, че в случая не е било налице трудово правоотношение между Г. Т. и въззивника Б. Д., поради което и за последния не е съществувало задължение да сключи трудов договор в писмена форма с лицето. В тази връзка Б. Д. не е нарушил разпоредбата на чл. 62, ал.1 КТ, като извършеното от него деяние не е съставомерно от обективна страна съгласно вменената му правна квалификация - чл. 62, ал.1, вр. чл. 1, ал.2 от КТ. На следващо място пак от показанията на свидетеля И. се установява, че в Дирекция "Инспекция по труда"-Варна, макар и след изтичане срока на проверката е бил представен граждански договор между жалбоподателя и лицата, установени в обекта, но той бил резолиран от Директора „за сведение“.

В този смисъл съдът намира, че наказващия орган не е проявил нужната процесуална активност, в съответствие с разпоредбата на чл. 52, ал. 4 ЗАНН, да прецени събрания доказателствен материал, а при нужда да осъществи и други действия по разследването на спорните обстоятелства и едва ако установи с категоричност, че е налице административно нарушение и е доказано неговото авторство, както и конкретно осъществено виновно действие/бездействие, да пристъпи към издаване на наказателното постановление.

По изложените съображения съдът счита, че подадената от Б. Й. Д. жалба се явява основателна, поради което обжалваното наказателно постановление следва да бъде отменено като незаконосъобразно и необосновано.

С оглед изхода на делото и направеното от жалбоподателя искане, на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, вр. чл. 143, ал. 4 от АПК, вр. чл. 144 от АПК вр. чл. 78, ал. 1 от ГПК на Б. Й. Д. следва да се присъдят направените по делото разноси. Същите се изразяват в заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 500.00 /петстотин/ лв. за процесуално представителство (видно от приложеното Пълномощно и Списък за направени разноси по делото). В случая възнаграждението е над минимума, определен по реда на чл. 18, ал. 2, вр. чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1 от 09.07.2004 год. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Предвид обстоятелството, че производството по делото е протекло в едно съдебно заседание, съдът намира, че следва да се присъди възнаграждение в размер, на - 500.00 /петстотин/ лева.

Водим от горното , съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 03 - 2300648/26.07.2023 год. на Директора на Дирекция Инспекция по труда - Варна, с което на Б. И. Д. с ЕГН ***** от гр.Варна за извършено нарушение на чл.62, ал.1, вр.чл.1, ал.2, на осн. чл.416, ал.5, вр.чл.414, ал.3 от КТ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000.00 /две хиляди/ лв..

ОСЪЖДА Дирекция Инспекция по труда – Варна, да заплати на Б. И. Д. с ЕГН ***** от гр. Варна, сумата от 500.00 /петстотин/ лв., представляваща разноси по делото за адвокатско възнаграждение.

След влизане в сила на съдебното решение, АНП да се върне на наказващия орган по компетентност.

Съдия при Районен съд – Варна: _____